

عنوان مقاله:

اثرات سیستم بر روی پایداری حوزه آبریز سد ایلام

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مخاطرات محیط زیست زاگرس (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

صفورا سیاه کمری - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی آبخیزداری، دانشگاه لرستان

علی حقی زاده - استادیار دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

ژئومورفولوژی دانشی نسبتاً جدید است که ابتدا به وسیله ویلیام موریس دیویس جغرافیدان آمریکائی شکل گرفت و با تحقیقات ارزشمند جغرافیدانی نظیر والتر پنک، لستر کینگ، والتر لانگینف لوناوئوپولد و ریچارد چورلی (پایه گذار تئوری سیستمی در ژئومورفولوژی) به قوانین و اصول علمی خود رسید. در سطح کره زمین عوامل که موجب دگرگونی و تغییر شکل می شوند به عوامل مورفوتنیک (شکل زا) معروف هستند و مطالعه آن ها در قلمرو ژئومورفولوژی قرار می گیرد. این روش بر اساس نگرش سیستمی است. سیستم مجموعه ای هماهنگ از عناصر و اجزاء مختلف است که در طی رابطه های تعامل هدفمند با یکدیگر نتایج مشخصی را محقق می نمایند. این نتایج توسط هریک از عناصر به تنهایی قابل تحقق نمی باشد. هیچ سیستمی بدون هدف نیست، سیستم بدون هدف یک توده از عناصر است، در یک سیستم جزء بدون کل سیستم دیگری است و معنی ندارد، روش تحقیق از نوع توصیفی تحلیلی است که در این زمینه از روش اسنادی و بررسی های کتابخانه ای، جستجوهای اینترنتی، بررسی نقشه ها بهره گرفته شده است و در نهایت نتایج به دست آمده را در یکی از حوزه های آبریز کشور به کار گرفته و در این زمینه از داده ها و آمار اقلیمی و هیدرولوژیکی مرکز آمار ایران و مرکز هوشناسی کشور در رابطه با حوزه نیز استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

حوزه آبریز، پایداری سیستم، سیستم های فرآیند واکنش، سد ایلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/373172>

